

شرح

۲۸۸ هزار تهرانی در همه‌گیری کرونا خون اهدا کردند

● **شرق:** اداره کل انتقال خون استان تهران در سال ۹۹ نشان می‌دهد در این سال ۳۵۵هزارو ۶۵۵ نفر برای اهدای خون مراجعه کرده‌اند. دکتر محمدرضا مهدی‌زاده ضمن اعلام این مطلب گفت: در سال ۹۹ از این میزان مراجعه ۲۸۸هزارو ۵۶۲ نفر موفق به اهدای خون شدند. او با اشاره به ترکیب اهداکنندگان با توجه به استمرار اهدای خون گفت: ۱۳۰هزارو ۷۰۳ نفر از اهداکنندگان این سال مستمر بوده‌اند و در مدت یادشده ۹۹هزارو ۶۷۳ اهداکننده سابقه و ۵۷هزارو ۲۵۵ اهداکننده بار اولی ثبت شده است. در سال ۹۹ آمار اهدای زنان به ۱۴هزارو ۱۱۹ واحد رسیده است.

مدیر کل انتقال خون استان تهران با اشاره به مجموع فرآورده و پلاکت و پلاسمای کووید ۱۹ جمع‌آوری شده گفت: در سال ۹۹ میزان کل اهدای خون و فرآورده ۴۹۷هزارو ۵۴۸ واحد بود و در مجموع ۱۱هزارو ۸۶۹ واحد پلاکت از شش هزارو ۷۵۵ اهداکننده دریافت شد. در مدت یادشده دوهزارو ۸۸۱ اهداکننده برای اهدای پلاسمای کووید ۱۹ مراجعه کردند که از این تعداد دوهزارو ۳۳۱ واحد پلاسما دریافت شد. گفتنی است در سال ۹۹ با توجه به همه‌گیری کرونا آمار مراجعات کمتر شد؛ ولی بانوب با اهدای خون استقبال بیشتری نشان دادند و استان تهران با وجود همه مشکلات تنها با ۳/۵ درصد کاهش اهدا مواجه شد. این در حالی است که برخی کشورهای پیشرفته دنیا به دلیل بحران یادشده بیش از ۵۰ درصد کاهش آمار اهدای خون داشتند.

کاهش ۱/۸ درصدی نرخ بی‌کاری استان تهران در زمستان

● **ایستا:** استاندارد تهران با اشاره به اینکه کاهش نرخ بی‌کاری استان تهران در چهارمین فصل پیاپی روی می‌دهد، از کاهش ۱.۸ درصدی نرخ بی‌کاری استان تهران در زمستان سال ۱۳۹۹ خبر داد.

انوشیروان محسنی‌بندی، در تشریح روند کاهش نرخ بی‌کاری در استان تهران گفت: براساس آمار منتشرشده مرکز آمار ایران نرخ بی‌کاری استان تهران در فصل زمستان سال ۱۳۹۹ به میزان هفت درصد اعلام شده است که نسبت به فصل مشابه سال قبل (۸.۸ درصد بوده) ۱.۸ درصد کاهش دارد. او افزود: میانگین ۱۲ماهه نرخ بی‌کاری در استان تهران در سال ۱۳۹۹ به میزان ۷.۲۵ درصد است که نسبت به میانگین سال ۱۳۹۸ حدود ۲.۵۵ درصد کاهش نشان می‌دهد. میانگین بی‌کاری استان در سال ۱۳۹۸ به میزان ۹.۸ درصد بوده است. استان تهران در فصل زمستان بعد از استان مرکزی پایین‌ترین نرخ بی‌کاری را در بین استان‌های کشور دارد.

تنها ۲ درصد از معتادان ایرانی تزریقی هستند

● **مهر:** مدیر کل درمان و حمایت‌های اجتماعی ستاد مبارزه با مواد مخدر گفت: از جمعیت ۲۳ هزار نفری شهدادانی که از سال ۹۹ تاکنون جمع‌آوری شده‌اند، تنها دو درصد آنها مصرف‌کننده تزریقی هستند.

رضا توپسیرگان‌منش در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه چند درصد از معتادان ایران تزریقی هستند، اظهار کرد: بر مبنای مطالعاتی که در سال‌های مختلف انجام شده، تخمین‌هایی هم درباره معتادان تزریقی در ایران زده شده است. آماری که از سال ۹۴ داریم، این است که حدود ۴/۷ درصد از معتادان کشور اعتیاد تزریقی داشتند که با سیستم درمان و کاهش آسیب، شبکه گسترده و هزاران مرکز درمان با متدهای درمانی که در کشور ایجاد شد، الان این آمار به نظر کم شده است و حتی کسانی که تزریق می‌کنند، تزریق ایمن انجام می‌دهند که البته این موضوع به خاطر دسترسی به سرنگ و سوزن استریل است. او افزود: بنابراین موج گسترش هیابتیت و ایدز در ایران کاملا کنترل‌شده است، به نحوی که از سوی سازمان بهداشت جهانی از ایران بابت این موضوع تقدیر شده و الگوی مصرف در حال تغییر است؛ بنابراین این می‌توان گفت که اعتیاد تزریقی کنترل شده است.

مدیر کل درمان و حمایت‌های اجتماعی ستاد مبارزه با مواد مخدر گفت: در جمع‌آوری معتادانی که انجام شده و ۳۲ هزار نفری که به‌تدریج در سال ۹۹ جمع‌آوری شدند و در مراکز درمان اجباری نگهداری شدند، آماری که از نحوه مصرف آنها به دست ما می‌رسد، تعداد تزریقی‌ها بسیار کم شده است. به گفته توپسیرگان‌منش از این جمعیت ۳۳ هزار نفری یکی، دو درصد بیشتر مصرف‌کننده تزریقی نداریم و یکی از علت‌های مهم این موضوع، شبکه گسترده درمان دارویی با شربت تریاک است.

او در ادامه به وضعیت معتادان تزریقی اشاره کرد و گفت: حدود ۱۱ میلیون نفر در دنیا معتاد تزریقی وجود دارد که نیمی از آنها دچار هیابتیت نوع C هستند و حدود ۱.۴ میلیون نفر از آنها نیز دارای ویروس اچ‌آی‌وی هستند.

نورا حسینی: روی دیوار سیمانی به سبک شعارنویسی‌های دهه ۶۰ جملاتی نقل شده؛ دیواری که بخشی از نمای یک پروژه بهره‌برداری‌نشده شهری است که چهار سال پیش ۵۰ میلیارد تومان برای آن از جیب شهروندان تهرانی هزینه شده است. این پروژه با حاشیه‌های عجیبی همراه بوده است؛ حاشیه‌هایی که هم‌زمان با کلنگ‌زنی آن در سال ۸۳ آغاز شد. زمینی که پارکینگ تاتار شهر بود در زمان ساخت، به تالار قشایی لطمه زد و اعتراض هنرمندان تاتار را به دنبال داشت.

حکم توقف ساخت مسجد بدون کنبد و مناره

«مجتمع فرهنگی و مذهبی ولیعصر» در شورای چهارم حکم توقف ساخت‌وساز داشته است.
مجتبی شاکری آن زمان بازدید از این مسجد داشته و آن را برخلاف معماری ایرانی و اسلامی تشخیص داده و اعلام کرده بود ساخت آن متوقف شود. همان زمان مشاوری برای طرح گرفته می‌شود تا این بنا دارای کنبد و مناره نشود، اما این بنا با همان طراحی تکمیل و در سال ۹۷ آماده بهره‌برداری می‌شود.
باین‌حال، پروژه‌ای که به گفته معاون عمرانی شهرداری تهران فعالیت‌های عمرانی آن به اتمام رسیده است، هنوز برنامه‌ای برای بهره‌برداری ندارد. هرچند با وجود تاکید صفا صبوری‌دیلمی به تکمیل پروژه، برخی معتقدند هنوز این پروژه تکمیل نشده و از نظر ایمنی و استانداردهای آتش‌نشانی دچار مشکل است و سیستم اطفای حریق مکانیزه ندارد و اگر آتش‌سوزی در آن رخ دهد، جان افرادی که در آن هستند، در خطر است.

دلیل تأخیر در بهره‌برداری از این پروژه چیست؟

دلیل اینکه این پروژه هنوز به مدیریت شهری تحویل داده نشده، مقاومت روحانی‌ای است که در سال‌های دور مسئولیت نمازخانه‌ای در این محل را بر عهده داشته است؛ امام‌جماعت حالا خود را مالک کل این بنا می‌اند.

برای این پروژه ۵۰ میلیاردی، طرح‌ها و برنامه‌های زیادی تعریف شده است، اما حالا هر ظهر و غروب نماز جماعتی خلوت با حدود ۲۰ تا ۳۰ نمازگزار در آن برگزار می‌شود. پارکینگ و انبارهای آن هم غیررسمی در حال بهره‌برداری است. اگر ظهر یا غروب که دره‌های این مجتمع برای نماز باز می‌شود، سری به این مجتمع نزنید، دیوار دودگرفته‌ای را می‌بینید که نشان از حضور کارتن‌خواب‌ها در این محل دارد. به‌جز آدان ظهر و مغرب، گاهی هم رهگذران برای اقامه نماز به این مجتمع می‌آیند.

جرت دارید خودتان مجتمع را پس بگیرد

چند سالی است که برای تعیین تکلیف این بنا از سوی مدیریت شهری تلاش می‌شود، اما به سرانجامی نمی‌رسد. یکی از اعضای شورای شهر تهران به شوخی می‌گوید اگر جرت دارید خودتان این مجتمع را از امام‌جماعتش پس بگیرید. اخبار غیررسمی حکایت از شکایت از این روحانی در دادگاه ویژه روحانیت و محکومیت او در حکم بدوی دارد. سرانجام این حکم و حمایت نهاد قضائی می‌تواند به تعیین تکلیف این دارایی شهر کمک کند.

چرا مقابل تاتار شهر، مسجد ولیعصر طراحی شد

محمد جواد حق‌شناس، رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر تهران، معتقد است برای فهم درست چالش این بنا باید به تاریخ آن رجوع شود. او می‌گوید: با پایان دوره مدیریت غلامحسین کرباسچی، جریان آبادگران در فضای انتخابات پس از سال ۷۶ در شورای شهر به پیروزی رسید و محمود احمدی‌نژاد به شهرداری آمد. نگاه احمدی‌نژاد، تلاش برای رسیدن موقعیتی در میدان پاستور بود. اگر بخوایم رویکرد وی در شهرداری تهران را مرور کنیم، شاید بهتر متوجه شویم که آن دوران چه اتفاقاتی افتاد. وی سراغ مجموعه‌ای از طبقات اجتماعی رفت که احساس می‌کردند به آنها کم‌توجهی شده یا ممکن است بعضی از ارزش‌هایشان دستخوش بی‌توجهی شده باشد. یکی از مواردی که در دوران شهرداری و دولت محمود احمدی‌نژاد با محوریت اسفندیار رحیم‌مشایی (چه در سازمان فرهنگی هنری شهرداری، چه در میراث فرهنگی و چه در دفتر رئیس‌جمهور) دنبال می‌شد، مسئله ظهور بود. جایگاه و ویژگی‌هایی با محوریت حضرت ولیعصر صاحب‌الزمان (عج) مورد توجه جدی قرار داشت.

تفکر حجتیه به دنبال ناماسازی در شهر

وی ادامه می‌دهد: آقای احمدی‌نژاد در دوران ورودش رویکردی مذهبی با محوریت گرایش ایدئولوژیک داشت. برخی معتقدند احیا بازخوانی یا بازتولید تفکر انجمن حجتیه با ناماسازی‌هایی در شهر

جامعه

ماجرای پرحاشیه یک پروژه شهری و تصرف عجیب دارایی‌های شهر

ماجرای مجتمع فرهنگی و مذهبی ولیعصر

تهران دنبال می‌شد و عده‌ای بر این باور بودند که جامعه روشنفکری در آن مقطع زمانی، تفکر آقای احمدی‌نژاد و گروهشان را خیلی برنمی‌تابیدند؛ چراکه طیف‌های فرهنگی و هنری، جامعه سینمایی و تئاتری همراهی چندان‌ی با دوران مدیریت وی نداشتند و به نوعی در کنار جریان رقیبشان (جریان اصلاحات) قرار داشتند.

به گفته حق‌شناس، با توجه به سوابق سیدمحمد خامنی در وزارت ارشاد، طیف هنرمند از این جناح حمایت می‌کردند. در آن زمان، جایگاه مناسبی مانند تاتار شهر یا تالار وحدت وجود نداشت که تفکرات جریان جدید را نمایندگی کند؛ نه‌تنها جایگاهی وجود نداشت، بلکه به نوعی مزاحمت هم بود. عده‌ای در نظر داشتند با رویکردی مذهبی، در کنار تاتار شهر نمادی قرار دهند تا این مرکز تبدیل به محلی شود که فعالیت این حوزه را مدیریت کند. چنین اتفاقی بدون محصل قانونی رخ داد؛ چون زمین متعلق به شهرداری بود و شورای شهر باید مجوز واگذاری را مالک کاربری هر زمین را صادر می‌کرد. بر اساس قانون مصوب شورای شهر، واگذاری هر نوع ملک باید با تصویب شورای شهر باشد؛ درحالی‌که هیچ واگذاری‌ای در این مجموعه اتفاق نیفتاده است. آن زمان بدون گرفتن مجوزهای لازم و قانونی شورای شهر و با حضور برخی چهره‌های شاخص مذهبی، کلنگی زده شد. این محل در حریم تاتار شهر است و به لحاظ میراث فرهنگی، حفظ حریم جزء، قانون است و باید رعایت شود.

رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران اضافه می‌کند: حضور احمدی‌نژاد در شهرداری تهران طولانی‌مدت نبود؛ چراکه وی پس از یک سال به پاستور رفت. زمانی که قالیباف جایگزین وی شد، در سال اول همین رویکرد را ادامه داد و بدون مجوز شورای شهر آنجا واگذار شد. کارهای طراحی آن محل به یک تیم با محوریت آقای نقره‌گار شیرازی که به تفکر آقای احمدی‌نژاد و مجموعه دانشگاه علم و صنعت نزدیک بود، واگذار شد. در آن زمان با وجود آنکه آقای احمدی‌نژاد در پاستور، آقای مشایی در میراث فرهنگی و آقای قالیباف در شهرداری بودند، حوزه اقتدار پررنگ و فشار اجتماعی آن قدر شدید بود که آقای قالیباف به ناچار خواسته افکار عمومی را مورد توجه قرار داد و کار را به گروه طراحی و معماری جدیدی سپرد. گروه جدید افراد شناخته‌شده‌ای بودند که معماری جدیدی را طراحی کرده تا این بنا تاتار شهر را تحت تأثیر قرار ندهد. این گروه سعی می‌کردند از حس تقابل بکاهند و ساختمان‌های جدید را هم به لحاظ مصالح مانند استفاده از بتن، هم به لحاظ به‌کارگیری نماد (عدم استفاده از نماد کنبد یا گلدسته) و هم به لحاظ ارتفاع که ارتفاع بالاتر از ساختمان تاتار شهر نباشد و با ساختمان تاتار شهر همخوانی داشته باشد، طراحی کنند. او معتقد است: در نقطه‌ای که چشم تهران است، چه ضرورتی دارد که دو نماد مذهبی و هنری رودرروی هم قرار گیرند که بذرتین کار ممکن بود. اگر عده‌ای آگاهانه دست به چنین اقدامی زده‌اند، باعث تأسف است و اگر هم ناآگاهانه این اتفاق در حال شروع‌شدن بوده که به نظر می‌رسد آقای قالیباف هوشمندانه سعی می‌کند با حرکت مطالعه‌شده و معماری از تشدید و تقابل جلوگیری کند. بنابراین مطالعات آن زمان دارای چارچوب بوده است. تیم نزدیک به آقای قالیباف سعی کردند، کار را با مطالعات علمی و مشاوره هماهنگ کنند که جای سیاست‌زاری و قدردانی دارد.

شهر آن قدر بی‌حساب‌وکتاب نیست

حق‌شناس درخصوص تصرف این پروژه قبل از بهره‌برداری رسمی می‌گوید: اگر در آنجا تصرفی شده، این تصرف را به معنای بی‌تصرف غیرقانونی و دخالت در اموال عمومی شهر تلقی می‌کنیم. ما در کمال اموال مردم پاسخ‌گو هستیم و برای شهر و مردم فرقی نمی‌کند که

هنرمند، پزشک یا کسی به نام ارزش‌ها، جایی را تصرف کند. هر نوع اقدام خلاف قانون از سوی هر شخص با هر لاسی، اقدام پسندیده‌ای نیست. قطعه شهرداری موظف به دفاع و حراست از اموال عمومی مردم است. تا زمانی که شورای شهر برای نحوه بهره‌برداری تعیین تکلیف نکند، قطعه شهرداری نمی‌تواند این محل را به جای دیگری واگذار کند. این در حالی است که برخی به خود اجازه می‌دهند به دلیل نوع پوشش و روابطی که دارند، خودشان را فعال مایشتا بدانند؛ در نتیجه خود را خارج از قاعده و ضابطه تعریف کرده و مجاز می‌دانند که از قانون عبور کنند. به نظر نمی‌رسد شهر آن‌قدر بی‌حساب‌وکتاب باشد که کسی به خود اجازه چنین رفتاری را بدهد.

برای بهره‌برداری از این بنا، پیشنهادهای متفاوتی مطرح می‌شود؛ حق‌شناس در این رابطه توضیح می‌دهد: هنوز تهران در حوزه هنرهای تجسمی اسلامی جایگاه مناسبی در شهر ندارد. تهران موزه ایران باستان دارد که این موزه مربوط به دوره پیش و بعد از اسلام است. در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ ما شاهد افتتاح موزه هنرهای معاصر هستیم و یکی از اتفاق‌های خوب هنری این بود که هنرهای معاصر برای خودش جایی پیدا می‌کند، اما آنجا رویکرد اسلامی نداشت. با توجه به موقعیتی که این ملک دارد و درحالی‌که تهران به‌عنوان مرکز مهم فرهنگ جهان اسلام در کنار شهرهایی مثل استانبول، قاهره و بغداد پذیرفته شده است، می‌توانست پذیرای یک موزه و مرکز جدی در زمینه نقاشی، خط، هنرهای تجسمی، آثار گرافیکی و نقاشی‌خط‌ها برای هنرهای معاصر اسلامی باشد.

به گفته حق‌شناس چند سالی است که آثار هنرمندان ایرانی مانند احصایی و تاولی در حراج‌های مهم فصل مثل کریستی در تهران و حتی دویی تا رقم چند میلیارد، در فروش می‌رود، بنابراین جای مکان‌هایی برای هنرهای معاصر اسلامی خالی است. ضمن آنکه پیش‌بینی می‌شد این مرکز می‌تواند به مرکزی برای هنرهای معاصر اسلامی تبدیل شود. بهره‌برداری دیگری که پیشنهاد شد، ایجاد سالن‌هایی برای برگزاری مراسم‌هایی برای هنرمندان بزرگ کشور بود.

حسن خلیل‌آبادی، رئیس کمیته میراث شورای شهر تهران نیز درباره اشغال‌شدن یک پروژه شهری می‌گوید: من از ابتدا با ساخت این بنا در حریم ساختمان میراثی تاتار شهر مخالف بودم و برخلاف قوانین و مقررات میراثی این بنا ساخته شده و می‌بینیم که از نظر بصری به ساختمان تاتار شهر آسیب زده است. او ادامه می‌دهد: اگر می‌خواهیم کاربری برای آن تعریف کنیم، باید بر اساس کارکرد ساختمان تاتار شهر، یک کاربری فرهنگی و هنری باشد و کمبودهای بنای مجاور را جبران کند.

خلیل‌آبادی درخصوص اینکه این پروژه شهری از سوی امام‌جماعت نمازخانه‌ای که پیش از این در این محل قرار داشت تصرف شده است و هنوز مدیریت شهری نتوانسته آن را تحویل بگیرد، می‌گوید: این بنا که با عوارض و مالیات مردم تهران ساخته شده، متعلق به شهروندان تهرانی است. متأسفانه برخی گروه‌ها هستند که قانون را رعایت نکرده و مالکیت شهرداری را هم بر اموال شهر به رسمیت نمی‌شناسند. این موضوع را شهرداری باید از طریق امور مساجد و قوه قضائیه پیگیری کند و کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران هم موضوع را پیگیری می‌کند و در خصوص آن تذکر لازم را می‌دهد.

مجتمع فرهنگی و مذهبی ولیعصر که هنوز از سوی مدیران شهری بهره‌برداری رسمی نشده، در حال تخریب است. پروژه‌ای که می‌تواند به فهرست پروژه‌های تکمیل‌شده شهر تبدیل شود، در فهرست پروژه‌های بلاتکلیف مانده است.

۱۱هزار و ۶۸۰ مبتلا و ۱۶۱ کشته در دومین روز پیک چهارم

مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌ها تحت مراقبت قرار دارند. درحال‌حاضر ۴۷ شهرستان قرمز و ۱۲۶ شهرستان نارنجی هستند و بر اساس مصوبات ستاد ملی مقابله با کرونا مسافرت «از» و «به» شهرهای اکثر شهرهای کشور وارد ممنوع است. همچنین ۲۴۷ شهرستان در وضعیت زرد و ۲۸ شهرستان در وضعیت آبی قرار دارند.

کرونا۱ انگلیسی می‌تازد

درحالی‌که در هفته دوم بهمن‌ماه هیچ شهر قرمز کرونایی وجود نداشت و تنها ۱۸ شهر نارنجی بودند و در مقابل ۳۰۱ شهر آبی بود، حالا با گذشت کمتر از دو ماه به نقطه‌ای رسیدیم‌که شاهد کاهش ۱۰ درصدی شهرهای آبی در کشور هستیم؛ اما در نقطه مقابل، افزایش بیش از ۹۰درصدی شهرهای قرمز و نارنجی را مشاهده می‌کنیم. بر این اساس به گفته مقامات وزارت بهداشت، درحال‌حاضر در کشور ۴۷ شهر قرمز و ۱۲۶ شهر نارنجی، ۲۴۷ شهر زرد و ۲۸ شهر آبی داریم. در تهران نیز می‌بینیم که نسبت به دو هفته گذشته موارد سرپایی، بستری و فوت بین ۵۰ تا ۷۰درصد افزایش داشته است. بر اساس اعلام دکتر علیرضا رئیس، معاون بهداشت وزارت بهداشت و سخنگوی ستاد ملی مقابله با کرونا، خیز بلند بیماری کووید ۱۹ در ۱۱هزارو ۶۸۰ بیمار جدید مبتلا به کووید ۱۹ در کشور شناسایی شد که هزارو ۵۷۲ نفر از آنها بستری شدند. مجموع بیماران کووید ۱۹ در کشور به یک‌میلیون و ۹۳۲هزارو ۷۴ نفر رسید. در این مدت، ۱۶۱ بیمار کووید ۱۹ جان خود را از دست دادند و مجموع جان‌باختگان این بیماری به ۶۳هزارو ۱۶۰ نفر رسید. به گفته سیماسازده لاری، چهارهزارو ۵۷ نفر از بیماران مبتلا به کووید-۱۹ در بخش‌های

شرح

درنامه‌ای به رئیس صداوسیما

واکنش آخوندی

به یک برنامه تلویزیونی

● عباس احمد آخوندی در پاسخ به یک برنامه تلویزیونی خطاب به رئیس صدا و سیما گفت: آقای علی‌عسکری قدری از این دروغ‌پردازی خجالت بکشید. او در نامه‌ای که خطاب به رئیس صداوسیما نوشته و در اختیار «شرق» قرار گرفته است، با کله از سخنان مجری برنامه تهران ۲۰ آورده است: «دیروز ۱۴ فروردین ۱۴۰۰ مجری شما خبر دروغی را از قول من خواند که من گفته‌ام اگر ما بودیم قحطی کل ایران را فراگرفته بود و نتیجه‌گیری کرد که من باید خجالت‌زده باشم».

در بخش دیگر این نامه آمده است: «متن گفته من که در خبرگزاری خبر آنلاین آمده و در همین تاریخ انتشار یافته این است که: «حواسمان باشد ما ذیل فصل ۷ منشور سازمان ملل بودیم. سایه جنگ روی سر این مملکت بود؛ یعنی ما سال ۹۲ را پادمان نبود. اگر روند سال ۹۲ ادامه پیدا کرده بود، الان قحطی تمام ایران را گرفته بود.» بجای این جمله آمده است که اگر ما بودیم قحطی تمام ایران را گرفته بود؟ آیا بررسی صحت این خبر برای شما کار سختی بود؟

آقای مجری‌تان در برنامه تهران ۲۰ می‌فرماید که این مطلب بی‌انصافی و بی‌احترامی به مردم است و ادامه می‌دهد که «اگر این صف مرغ، اگر این صف روغن، اگر این فیلم‌هایی که منتشر می‌شود از مردم که دارند مجرم می‌آوردند برای گرفتن یک مرغ، اینها همه شما را خجالت‌زده نمی‌کند ما را خیلی خجالت‌زده می‌کند. حداقلش این است که به قول مادرزیزگر من «اگر حرف‌زدن بلد نیستی، حرف‌زدن که بلدی». بله، آقای عسگری.»

در بخش‌ی دیگر از این نامه آخوندی متذکر شده است: «تورم بسیار استخوان‌سوز است. تورم نقطه به نقطه در پایان سال ۱۳۹۹ به حدود ۵۰ درصد و تورم برخی اقلام خوراکی به حدود صد درصد رسیده است. آن هم در شرایط کرونایی که بیش از سه میلیون نفر بی‌کار شده‌اند و همان درآمد حداقلی‌شان را هم از دست داده‌اند و دولت هم هیچ چاره مؤثری برای آنان نکرده و شما هم در برنامه‌هایشان به این موضوع نپرداخته‌اید. چون درد مردم مسئله شما نیست. در این شرایط، شما به‌جای آن‌که به فکر بررسی علل این وضعیت باشید، در پی ساختن سربال‌کاندو و این قبیل داستان‌هایی‌ها هستید که آقای ظریف گفت از سر تا پا دروغ است. شما باید خجالت زده باشید. شما به چه رویی به مردم نگاه می‌کنید؟»

او ادامه داد است:«آقای صداوسیما، همین مرغی که شما فکرم می‌کنید تولید آن کاری ندارد، به گفته وزیر صمت وقت در دولت، ۷۶۵ قیمت تمام‌شده‌اش، خوراک دام و سایر اقلام است که از خارج وارد می‌شود. و اگر قرار بود ایران هم‌چنان ۹۱۹۱ فصل هفت منشور باشد، رکود تورمی سال زیز روند افزایشی نرخ تسعیر از مردم را به خاک سیاه نشاندہ بود و کشور را با قحطی روبه‌رو ساخته بود. او از شیو نرخ تسعیر از ۷۰۰٪ در ظرف کمتر از سه سال افزایش می‌یابد، شما باز به مردم آدرس دروغ می‌دهید و می‌روید سراغ مغازه‌های مرغ‌فروشی، که برای گران‌فروشی مقصر بیاید. چگونه با این وضعیت افزایش سطح عمومی قیمت‌ها می‌توان با فلک کردن دو مغازه‌دار بی‌نوا قیمت مرغ و یا هر قلم خوراکی دیگر را کنترل کرد؟ البته شما تا حدی حق دارید. چون دولت هم با همین منطق با تورم برخورد می‌کند».

آخوندی در ادامه این نامه نوشته است:«شما هم می‌خواهید با مخالفتتان با برجام امنیت محیط تجارت ایران را فراهم نکنید و هم داد و ستد مالی تولیدگران و تاجران ایران با سایر کشورها را بر طرف نکنید و هم هم‌چنان‌که این منظره با آقای مصباحی‌مقدم گفتم ظرفیت دلالی سالانه بیش از ۲۰میلیارد دلار شبکه‌های بین‌المللی دلالی و مافیایی بر روی تجارت خارجی ایران را نادیده بگیرید، آن وقت با ظاهری مردم‌دوست از درد و رنج مردم بگویید. نتیجه سیاست تبلیغی شما و فضای ناامنی که برای سرمایه‌گذاری ایجاد کرده‌اید فرار سرمایه‌گذاران مدت ۹ سال با میانگین منفی ۶۰٪ است. این آن تومی است که مغز استخوان مردم را می‌سوزاند و نتجیج این سیاست‌ها و فضاسازی‌های سرتیاز اشتباه و اقتصاد برآزاد شماس‌ت. حال چگونه می‌خواهید با تظاهر و سرک کشیدن به چند مغازه در سمت مردم بیاستید؟ کاهش ۰٫۸درصدی سرمایه‌گذاری برای مدتی بیش از ۹ سال به مفهوم این است که سرمایه‌گذاری در سال دهم معادل حدوداً ۰٫۵۰ سرمایه‌گذاری در ۹ سال پیش است. آن هم در کشوری که جمعیت آن جوان است و بیشترین نیاز را به سرمایه‌گذاری، تولید و اشتغال دارد. آیا این گونه می‌خواهید از تولید پشتیبانی و رفح منیع کنید؟ حال آیا من باید خجالت بکشم- و یا شما؟ و آیا من باید به شما بگویم که آقای صدا و سیما! اگر حرف زدن بلدی نیستی، حرف زدن که بلدی و یا شما؟».